

23590/W/2

VOORZIENING IN CASSATIE

Aan het Hof van Cassatie

geeft te kennen:

de stafhouder van de Orde van Advocaten bij de balie te ..., de heer
Z, met kabinet te

eiser tot cassatie,

vertegenwoordigd door de ondergetekende, Willy van Eeckhoutte, advocaat bij het Hof van Cassatie, met kantoor te 9051 Gent, aan de Drie Koningenstraat 3, waar de eiser keuze van woonplaats doet,

wat volgt.

De eiser, voornoemd, verklaart hierbij zich in cassatie te voorzien tegen de hieronder nader omschreven beslissing en cassatieberoep aan te tekenen tegen de hieronder nader aangewezen partij.

I. BESTREDEN UITSPRAAK EN PARTIJ WAARTEGEN CASSATIEBEROEP WORDT AANGETEKEND

Dit cassatieberoep is gericht tegen de beslissing van 21 januari 2014 die door de tweede kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten op tegenspraak werd gewezen in de zaak, gekend onder het nummer TB-0078-2013, waarbij eveneens partij was:

de heer X, advocaat, met kantoor te ...

thans verweerder in cassatie,

en tegen die verwerende partij.

Deze voorziening in cassatie is gesteund op het volgende middel en conclusie.

II. FEITEN EN RETROACTA VAN DE PROCEDURE

1. Met een aangetekende brief van 30 mei 2012 bracht pro-stafhouder **Q** de verweerder ervan op de hoogte tegen hem een tuchtonderzoek in te stellen wegens de volgende niet-beperkende feiten:

- het niet-beantwoorden van brieven van de stafhouder van 16 juni 2011, 28 oktober 2011 en 30 januari 2012 in de zaak **X/D**
- het niet-beantwoorden van brieven van de stafhouder van 15 september 2011, 28 oktober 2011 en 30 januari 2012 in de zaak **X/V**
- het nagenoeg systematisch onbereikbaar zijn voor zijn cliënt **✓**
- onaanvaardbare nonchalance/slordigheid bij de behandeling van het dossier van de erfeniskwestie van de ouder(s) van zijn cliënt **✓** (ondanks beloftes geen enkel initiatief tot wat dan ook te hebben genomen met mogelijke verjaringsproblemen tot gevolg).

Vervolgens liep een tuchtonderzoek.

Met een brief van 31 augustus 2012 liet pro-stafhouder **Q** aan de verweerder weten op grond van de in het kader van het tuchtonderzoek verzamelde gegevens en stukken te hebben beslist het dossier te verwijzen naar de voorzitter van de Tuchtraad.

2. Met een *aangetekende brief* van 18 oktober 2012 werd de verweerder door de voorzitter van de Tuchtraad uitgenodigd om te verschijnen op de zitting van 12 december 2012.

De verweerder verscheen evenwel niet.

Bij *beslissing* van 9 januari 2013, *gewezen op verstek*, verklaarde de Tuchtraad voor advocaten van de balies van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent de tuchtvervolgung toelaatbaar en de vier tenlasteleggingen bewezen. De verweerder werd veroordeeld tot de tuchtstraf van een schorsing van twee maanden. De verweerder werd bovendien veroordeeld tot betaling van de kosten.

Van de beslissing van 9 januari 2013 werd kennis gegeven met aangetekende brieven van 10 januari 2013.

Met een aangetekende brief van 25 januari 2013 tekende de verweerder *verzet* aan.

Met een aangetekende brief van 11 februari 2013 werd hij dienvolgens opnieuw opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad op 13 maart 2013.

Bij *beslissing* van 10 april 2013 werd het verzet toelaatbaar verklaard en de beslissing van de Tuchtraad van 9 januari 2013 als onbestaande. Opnieuw recht sprekende ten gronde, verklaarde de Tuchtraad de tuchtvervolgning toelaatbaar, de tenlasteleggingen 1 tot 4 (waarvan 1 zoals verbeterd) bewezen, en veroordeelde hij de verweerder tot de tuchtstraf van een schorsing van zes weken. De verweerder werd veroordeeld tot betaling van de kosten.

De beslissing van 10 april 2013 werd met aangetekende brieven van 11 april 2013 ter kennis gebracht.

3. Met een aangetekende brief van 25 april 2013 tekende de verweerder *hoger beroep* aan tegen de beslissing van 10 april 2013.

Bij *beslissing* van 8 oktober 2013, *op verstek* gewezen ten aanzien van de verweerder, verklaarde de eerste kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Tegen die beslissing tekende de verweerder *verzet* aan met een aangetekende brief van 24 oktober 2013.

Bij *beslissing* van 21 januari 2014 ontvangt de tweede kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten het hoger beroep, verklaart het gegrond en doet de beslissing van de Tuchtraad van 13 april 2013 teniet. Opnieuw wijzende, spreekt de Tuchtraad van beroep de verweerder vrij.

Tegen die beslissing voert de eiser het volgende middel tot cassatie aan.

III. MIDDELEN

Enig middel

MIDDEL

Geschonden wettelijke bepalingen

- artikel 6.1 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955
- het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter
- de artikelen 447, eerste lid, 458 en 459 van het Gerechtelijk Wetboek

Aangevochten beslissing

In de bestreden beslissing ontvangt de tweede kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten het hoger beroep en verklaart het gegrond. De Tuchtraad van beroep doet de beslissing van de Tuchtraad van 10 april 2013 teniet en spreekt, opnieuw recht doende, de verweerder vrij.

De Tuchtraad van beroep voor advocaten neemt die beslissing op grond van alle overwegingen en motieven waarop zij steunt, die hier als integraal hernomen worden beschouwd, en onder meer op de volgende overwegingen:

"2. Het verweer

[De verweerder] verwijst in hoofdorde naar de inhoud van de brief d.d. 16 juni 2011 van pro-stafhouder die, blijkens de stukken van het dossier, het onderzoek heeft gevoerd en ook de tuchtvervolging heeft ingesteld.

Deze brief is chronologisch het eerste stuk van de dossiers op grond waarvan [de verweerder] wordt vervolgd.

In de brief is o.m. te lezen:

“Naar aanleiding van de verdediging die U op 9 juni 2011 voor de tuchtraad van beroep voerde, heb ik het dossier opnieuw ter hand genomen.

...

Ik ben dan ook bijzonder ongelukkig met en eigenlijk ontstemd over de voorstelling van zaken die u aan de tuchtraad in beroep heeft gegeven.

...

Ik verwacht minstens verontschuldiging voor deze onterechte aantijging aan mijn adres.”

[De verweerder] *is van mening dat pro-stafhouder Q door zich aldus uit te laten blijkt heeft gegeven van partijdigheid ten overstaan van [de verweerder], minstens dat hierdoor de indruk van partijdigheid is ontstaan.*

[De verweerder] *argumenteert dat de rechtsgeldigheid van het onderzoek hierdoor is aangetast, en de tuchtvervolgning onregelmatig is ingesteld.*

3. Beoordeling

Eén van de belangrijkste waarborgen van artikel 6, lid 1 EVRM is de waarborg van de onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de rechter. Artikel 6, lid 1 EVRM is van toepassing op het tuchtrecht.

De onpartijdigheid is trouwens een algemeen rechtsbeginsel, dat op elke jurisdictie of rechtscollege van toepassing is.

De rol van de stafhouder is, ook in het nieuwe tuchtrecht, bijzonder belangrijk: hij beslist of er een onderzoek wordt geopend, hetzij ambtshalve, hetzij op klacht. Hij voert in principe het onderzoek of stelt hiertoe een verslaggever aan. Hij beslist na afloop van het onderzoek of het dossier al dan niet wordt doorverwezen naar de bevoegde tuchtraad.

Omwille van deze unieke disciplinaire functie is het algemeen rechtsbeginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid bij uitstek van toepassing op de stafhouder.

Bij een tuchtrechterlijk onderzoek moeten daarenboven alle aspecten van de zaak bekeken worden, zowel à charge als décharge. Dit wordt moeilijk, zometer onmogelijk, wanneer persoonlijke gevoelens mogelijk meespelen.

Gelet op hetgeen voorafgaat was het aangewezen dat pro-stafhouder Q vanaf het ogenblik dat hij bij brief d.d. 16 juni 2011 aan [de verweerder] gevraagd had zijn verontschuldigen aan te bieden, zich ervan zou onthouden hebben nog verder onderzoek te voeren in dit dossier of in de andere dossiers.

Nu dit niet is gebeurd is de tuchtraad van beroep verplicht vast te stellen dat ab initio minstens een schijn van partijdigheid is gewekt, en dat derhalve de in casu gevoerde onderzoeken en de hierop volgende tuchtvervolgning aangetast zijn door nietigheid.

4. Ten gronde

Gezien de nietigheid van de tuchtvervolgning dient de tuchtraad van beroep zich niet uit te spreken over de grond van de zaak."

(blz. 3 en 4 van de bestreden beslissing).

Grieven

In hoofdde

1.1. Artikel 6.1 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, hieronder afgekort als EVRM, waarborgt eenieder, bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging, het recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.

De voornoemde bepaling en het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter, gelden voor iedere jurisdictionele instantie.

1.2. Artikel 458, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de stafhouder de klachten tegen de advocaten van zijn orde ontvangt en onderzoekt. De stafhouder kan eveneens ambtshalve of op schriftelijke aangifte door de procureur-generaal een onderzoek instellen. De stafhouder leidt het onderzoek of stelt een onderzoeker aan, wiens taken en bevoegdheden hij omschrijft. De klager en de advocaat die het voorwerp uitmaakt van het onderzoek, worden van de instelling van het onderzoek schriftelijk op de hoogte gebracht.

Wanneer de stafhouder na het onderzoek oordeelt dat er redenen bestaan om de advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad, zendt hij het dossier overeenkomstig artikel 458, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, samen met zijn met redenen omklede beslissing, over aan de voorzitter van de tuchtraad, zodat deze de tuchtraad kan samenroepen overeenkomstig de bepalingen van artikel 459, en brengt hij de advocaat en de klager daarvan op de hoogte. Is de stafhouder van mening dat de klacht onontvankelijk, ongegrond of van onvoldoende gewicht is, dan brengt hij de klager en de advocaat daarvan op de hoogte, en kan de klager die beslissing binnen drie maanden betwisten bij een ter post aangetekende brief gericht aan de voorzitter van de tuchtraad. Krachtens artikel 458, § 2, laatste lid, van het Gerechtelijk Wetboek kan de advocaat of de klager zich eveneens tot de voorzitter van de tuchtraad richten binnen dezelfde termijnen en op dezelfde wijze wanneer de stafhouder binnen een termijn van zes maanden na het indienen van de klacht geen beslissing tot buitenvervolginstelling of tot vervolging heeft genomen.

Luidens artikel 459, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek neemt de tuchtraad kennis van de zaken door toedoen van de stafhouder van de betrokken advocaat of, in het geval bedoeld in artikel 458, § 3, eerste lid, 3, van de voorzitter van de tuchtraad.

Wanneer de stafhouder krachtens de voornoemde bepalingen optreedt, doet hij dat als een orgaan van de Orde, maar heeft hij niet de hoedanigheid van rechter. Luidens artikel 447, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek is de stafhouder het hoofd van de Orde.

De regel vervat in artikel 6.1 van het EVRM en het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter vindt dan ook geen toepassing op de stafhouder bij de uitvoering van het voorbereidend tuchtonderzoek als bedoeld in artikel 458 van het Gerechtelijk Wetboek, noch op de onderzoeker die door hem wordt aangesteld om het onderzoek te voeren.

2. In de bestreden beslissing stelt de tweede kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten vast dat de verweerder aanvoerde dat pro-stafhouder **Q**, die het tuchtonderzoek heeft gevoerd, blijk heeft gegeven van partijdigheid, minstens een indruk van partijdigheid heeft doen ontstaan door in een brief van 16 juni 2011 van de verweerder verontschuldigen te vragen (blz. 3, punt 2, van de bestreden beslissing).

De tweede kamer van de Tuchtraad van beroep voor advocaten overweegt vervolgens dat:

- één van de belangrijkste waarborgen van artikel 6.1 van het EVRM, de waarborg is van de onpartijdigheid en de onafhankelijkheid van de rechter, en die bepaling van toepassing is op het tuchtrecht (blz. 3, voorlaatste alinea, van de bestreden beslissing),
- de onpartijdigheid een algemeen rechtsbeginsel is, dat op elke jurisdictie of rechtscollege van toepassing is (blz. 3, laatste alinea, van de bestreden beslissing),
- de rol van de stafhouder ook in het nieuwe tuchtrecht bijzonder belangrijk is: hij beslist of een onderzoek wordt geopend, hetzij ambtshalve hetzij op klacht, hij voert in principe het onderzoek of stelt daartoe een verslaggever aan, en hij beslist na afloop van het onderzoek of het dossier al dan niet wordt doorverwezen naar de bevoegde tuchtraad (blz. 4, eerste alinea, van de bestreden beslissing),
- omwille van die unieke disciplinaire functie, het algemeen rechtsbeginsel van onafhankelijkheid en onpartijdigheid bij uitstek van toepassing is op de stafhouder (blz. 4, tweede alinea, van de bestreden beslissing),
- bij een tuchtrechtelijk onderzoek daarenboven alle aspecten van de zaak moeten bekeken worden, zowel à charge als à décharge, wat moeilijk wordt, zo niet onmogelijk, wanneer persoonlijke gevoelens mogelijk meespelen (blz. 4, derde alinea, van de bestreden beslissing),
- gelet op wat voorafgaat, het aangewezen was dat pro-stafhouder **Q** vanaf het ogenblik dat hij bij brief van 16 juni 2011 aan de verweerder gevraagd had zijn verontschuldigen aan te bieden, zich ervan zou onthouden hebben nog verder onderzoek te voeren in dit dossier of in de andere dossiers (blz. 4, vierde alinea, van de bestreden beslissing),
- nu dat niet is gebeurd, de Tuchtraad van beroep verplicht is vast te stellen dat *ab initio* minstens een schijn van partijdigheid is gewekt, en derhalve de *in casu* gevoerde onderzoeken en de daarop volgende tuchtvervolging door nietigheid zijn aangetast (blz. 4, vijfde alinea, van de bestreden beslissing).

Aangezien het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter en diezelfde regel zoals vervat in artikel 6.1 van het EVRM niet van toepassing zijn op de stafhouder, noch op de door hem aangestelde onderzoeker, die zijn wettelijke opdracht uitoefent in het kader van een voorbereidend tuchtonderzoek als bedoeld in artikel 458 van het Gerechtelijk Wetboek, is de beslissing van de Tuchtraad van beroep voor advocaten dat de gevoerde onderzoeken en de daarop volgende tuchtvervolging zijn aangetast door nietigheid, niet naar recht verantwoord op het motief dat door de pro-stafhouder *Q* minstens een schijn van partijdigheid is gewekt (schending van het algemeen rechtsbeginsel inzake het recht van verdediging en van de artikelen 6.1 EVRM, 447, eerste lid, 458 en 459 van het Gerechtelijk Wetboek).

Conclusie

De Tuchtraad van beroep voor advocaten beslist niet wettig dat het hoger beroep van de verweerder gegrond is (schending van alle in de aanhef van het middel opgesomde wettelijke bepalingen en het aldaar vermelde algemeen rechtsbeginsel).

In ondergeschikte orde

Artikel 6.1 van het EVRM en het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter, waarborgen eenieder, bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging, het recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.

Uw Hof vermag na te gaan of de feitenrechter uit de door hem gedane vaststellingen wettig het bestaan van een schijn van partijdigheid heeft afgeleid.

Uit de loutere vaststellingen dat:

- pro-stafhouder *Q* het onderzoek heeft gevoerd en de tuchtvervolging heeft ingeleid (blz. 3, derde alinea, van de bestreden beslissing),
- in de brief van pro-stafhouder *Q* van 16 juni 2011, die chronologisch het eerste stuk is van de dossiers op grond waarvan de verweerder wordt vervolgd, te lezen staat dat (blz. 3, vierde en vijfde alinea, van de bestreden beslissing):

“Naar aanleiding van de verdediging die U op 9 juni 2011 voor de tuchtraad van beroep voerde, heb ik het dossier opnieuw ter hand genomen.

...

Ik ben dan ook bijzonder ongelukkig met en eigenlijk ontstemd over de voorstelling van zaken die u aan de tuchtraad in beroep heeft gegeven.

...

Ik verwacht minstens verontschuldigen voor deze onterechte aantijging aan mijn adres.”,

kan niet worden afgeleid dat minstens een schijn van partijdigheid is gewekt. De vaststelling van het loutere feit dat de pro-stafhouder aan de verweerder heeft gevraagd zijn verontschuldigen aan te bieden, zonder enige verdere overweging, noch over de gegrondheid van die vraag, noch over de houding die de pro-stafhouder naar aanleiding daarvan heeft aangenomen, verantwoordt niet wettig de gevolgtrekking dat minstens een schijn van partijdigheid is gewekt.

De overweging van de Tuchtraad van beroep dat bij een tuchtrechtelijk onderzoek alle aspecten van de zaak moeten worden bekeken, zowel à charge als à décharge, wat moeilijk, zometer onmogelijk wordt wanneer persoonlijke gevoelens mogelijk meespelen (blz. 4, derde alinea, van de bestreden beslissing), doet daaraan geen afbreuk.

De beslissing van de tuchtraad van beroep voor advocaten dat minstens een schijn van partijdigheid is gewekt, miskent het rechtsbegrip onpartijdigheid en derhalve artikel 6.1 van het EVRM en het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter.

Conclusie

De Tuchtraad van beroep voor advocaten beslist niet wettig dat het hoger beroep van de verweerder gegrond is (schending van artikel 6.1 EVRM en van het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter).

TOELICHTING

1.1. Krachtens artikel 459, § 1, Gerechtelijk Wetboek zoals gewijzigd bij wet van 21 juni 2006, neemt de tuchtraad kennis van de tuchtzaken door toedoen van de

stafhouder van de betrokken advocaat, nadat de stafhouder krachtens artikel 458, § 1 en § 2, Gerechtelijk Wetboek een klacht heeft ontvangen en onderzocht of daartoe een onderzoeker heeft aangesteld, of nadat hij ambtshalve of op schriftelijke aangifte van de procureur-generaal een onderzoek heeft ingesteld. Wanneer hij oordeelt dat er redenen bestaan om de advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad, zendt hij het dossier over aan de voorzitter van die tuchtraad met zijn met redenen omklede beslissing.

De stafhouder treedt ter zake op als een orgaan van de Orde, maar is geen rechterlijke instantie zoals bedoeld in artikel 6.1 EVRM, zo besliste uw Hof (Cass. 5 april 2012, D.11.0009.N).

1.2. Die uitspraak ligt volledig in de lijn van de rechtspraak van uw Hof met betrekking tot het vroegere artikel 457 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals van toepassing vóór de wetwijziging in 2006.

Zo oordeelde uw Hof dat, aangezien de raad van de Orde van Advocaten van tuchtzaken geen kennis kan nemen tenzij door toedoen van de stafhouder, de omstandigheid dat deze een dagvaarding van een advocaat heeft doen betekenen om voor die raad te verschijnen, terwijl hij zelf dossiers in verband met schuldeisers van die advocaat had overgenomen, niets afdoet aan de onpartijdigheid van de raad, als de stafhouder niet heeft deelgenomen aan de beslissing van de raad (Cass. 27 januari 1994, *Arr. Cass.* 1994, 107).

De regel vervat in het vroegere artikel 457 van het Gerechtelijk Wetboek, luidens welk de raad van de Orde door toedoen van de stafhouder kennis neemt van de tuchtzaken, hetzij ambtshalve, hetzij op klacht, hetzij op schriftelijke aangifte door de procureur-generaal, is een bepaling die van wezenlijk belang is voor de goede rechtsbedeling en dus de openbare orde raakt. De stafhouder verenigt in zich niet de hoedanigheid van onderzoeksrechter en procureur, maar treedt op als een orgaan van de Orde (Cass. 18 februari 1994, D930022N). De raad van de Orde waarbij een zaak aanhangig wordt gemaakt door een orgaan dat daartoe wettelijk bevoegd is en die verplicht is uitspraak te doen, louter door de uitoefening van de opdracht die hem bij wet is ingegeven, schendt de hem opgelegde regels van kiesheid, onafhankelijkheid en onpartijdigheid niet (Cass. 21 september 2001, *Arr. Cass.* 2001, 1513).

In een arrest van 24 juni 2004 wees uw Hof een middel af waarin werd aangevoerd dat de vereiste van onafhankelijkheid en onpartijdigheid eveneens van toepassing is op de stafhouder die overeenkomstig het (vroegere) artikel 457 van het Gerechtelijk Wetboek de zaak bij de raad van de orde aanhangig maakt, aangezien hij bij het uitoefenen van die bevoegdheid een jurisdictionele functie uitoefent. De eiser had voor uw Hof aangevoerd dat het algemeen rechtsbeginsel volgens welk de rechter onafhankelijk en onpartijdig moet zijn en artikel 6.1 van het EVRM worden miskend wanneer van de stafhouder, die de zaak aanhangig maakt bij de raad van de Orde overeenkomstig artikel 457 van het Gerechtelijk Wetboek, terecht kan worden gevreesd dat hij niet de nodige waarborgen biedt van onpartijdigheid waarop de rechtzoekende recht heeft. Uw Hof besliste echter dat wanneer de raad van de orde overeenkomstig artikel 457 van het Gerechtelijk Wetboek kennis neemt van de tuchtzaken door toedoen van de stafhouder, de stafhouder optreedt als orgaan van de Orde, maar als dusdanig niet de hoedanigheid van rechter heeft, zodat het onderdeel faalt naar recht (Cass. 24 juni 2004, *Arr. Cass.* 2004, 1206).

In een arrest van 26 februari 2010 (*Pas.* 2010, 637, concl. DE KOSTER) oordeelde uw Hof dat de bepalingen van de artikelen 6.3, a), van het EVRM, luidens welk eenieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd het recht heeft onverwijld, in een taal die hij verstaat, en in bijzonderheden, op de hoogte te worden gesteld van de aard en de reden van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen, en artikel 14.3,a, van het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat hetzelfde recht verleent aan iedere persoon tegen wie een strafvervolgning wordt ingesteld, niet gelden voor het voorbereidend tuchtonderzoek.

2. Weliswaar heeft de wet van 21 juni 2006 tot wijziging van een aantal bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de balie en de tuchtprocedure voor haar leden het tuchtrecht grondig gewijzigd, maar net zoals voorheen is het de stafhouder die de tuchtprocedure initieert (S. VOET, "Nieuw tuchtrecht voor advocatuur", *NjW* 2006, 582, nr. 8). In de nieuwe wet van 2006 is geen onderscheid gemaakt tussen disciplinaire informatie en disciplinair onderzoek, en de nieuwe wet doet geen afbreuk aan de positie van de stafhouder, die zijn cruciale plaats behoudt: elk onderzoek of elke klacht moet eerst aan hem voorgelegd worden en hij zal in eerste instantie over de ontvankelijkheid en het belang van de klager oordelen (J. STEVENS en I. VANDEVELDE, "Ger. W. Art. 458", in X. *Gerechtelijk Recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, Antwerpen, Kluwer, losbl., art. 458-3; Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de tuchtprocedure voor de leden van balie, *Parl. St. Kamer*, Doc 51 1724/001, p. 17).

De stafhouder treedt op als orgaan van de Orde. Hij is geen openbaar ministerie of vervolgende partij, en hij heeft niet de hoedanigheid van rechter (J. STEVENS en I. VANDEVELDE, *o.c.*, art. 458-7).

Artikel 6.1 van het EVRM en het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter zijn dan ook niet van toepassing op de stafhouder en de door hem aangestelde onderzoeker die hun wettelijke opdracht uitoefenen inzake het voorbereidend tuchtonderzoek.

3. In ondergeschikte orde, voor zover uw Hof toch van oordeel zou zijn dat op de stafhouder – of de door hem aangestelde onderzoeker – bij zijn optreden in het kader van het voorbereidend tuchtonderzoek als bedoeld in artikel 458 van het Gerechtelijk Wetboek, het algemeen rechtsbeginsel inzake de onpartijdigheid van de rechter en artikel 6.1 van het EVRM van toepassing zouden zijn, meent de eiser dat niet wettig wordt beslist tot een schijn van partijdigheid. Het loutere gegeven dat pro-stafhouder

 aan de verweerder om verontschuldiging heeft gevraagd, verantwoordt die gevolgtrekking niet.

OM DEZE REDENEN

Concludeert de eiser dat het uw Hof behage

- de bestreden beslissing te vernietigen,
- de zaak en de partijen te verwijzen naar de Nederlandstalige Tuchtraad van beroep voor advocaten, anders samengesteld,
- uitspraak te doen over de kosten als naar recht.

Gent, 18 februari 2014

Voor de eiser,

Willy van Eeckhoutte,
advocaat bij het Hof van Cassatie.